

Valgte af Folketinget:

Folketingsmand, Kammerherre Lüttichau, Rmd. af Dbg. og Dbmd., til Stamhuset Tjele,
 Folketingsmand, Klasselotterikollektor N. Andersen, Dbmd. og R. af Dbg.
 Folketingsmand, Statsrevisor N. Clausen.
 Folketingsmand, Smeder S. Jensen.
 Husmand E. S. Ovesen, Sønder-Bium.

Valgte af Landstinget.

Landstingsmand, Proprietær Breinholt, R. af Dbg. og Dbmd., til Vandborg Vester-
 gaard og Møllegaard,
 Landstingsmand, Landvæsenstommisær B. Pedersen, R. af Dbg.,
 Landstingsmand, Hoffjægermester Sehested, R. af Dbg., til Stamhuset Broholm,
 Landstingsmand, Skolebestyrer Th. Nielsen,
 Landstingsmand, Gaarbejer Chr. Nielsen.

I Kommissionens Sammenfætning er der senere foregaaet følgende Forandringer:
 I Stedet for nuværende Finansminister, Hs. Excellence Kammerherre Lüttichau,
 der ved sin Udnævnelse til Finansminister udtraadte af Kommissionen, valgte Folketinget
 under 17de Oktober 1894 daværende Folketingsmand, nuværende Landstingsmand, Hof-
 jægermester N. Hage, R. af Dbg., til Dremandsgaard til Medlem af Kommissionen, og
 i Stedet for Landstingsmand, Skolebestyrer Th. Nielsen, der paa Grund af Sygdom
 maatte opgive sit Sæde i Kommissionen, indtraadte Landstingsmand, Redaktør S. Pe-
 dersen i Kommissionen som valgt af Landstinget i sammes Møde den 18de Januar 1895.
 Jungerende Fuldmægtig i Landbrugministeriet, Baron S. Wedell-Wedells-
 borg har været Kommissionens Sekretær.

Foruden at forberede en Revision af Lovgivningen om Landejendommens Udstykning
 og Sammenlægning, hvormed Betænkning er afgiven under 14de September f. N. paahviler
 det i Henhold til Loven af 13de April 1894 § 2 Landboskommissionen at udrede en Plan,
 hvorefter der paa gunstige Vilkaar kan tilvejebringes Jordblodder for Landarbejdere.

Efter de Loven forudgaaede Forhandlinger saavel paa Rigsdagen som ogsaa om-
 ring i Landet, hvor Spørgsmaalet allerede tidligere har været optaget til Forhandling
 af forskellige Landbosforeninger, er man gaaet ud fra, at det, der tilsigtes ved at aabne
 Udgang til Tilvejebringelsen paa gunstige Vilkaar af Jord for Landarbejdere, er at frem-
 staffe bedre Samfundsforhold paa Landet derved, at der gives ubemidlede Arbejdere —
 Thender og Daglejere — Udfigt til ved Sparfommelighed og Dygtighed at kunne i en
 passende Alder erhverve sig bedre Livsvilkaar med den større Selvstændighed, som følger
 af Besiddelsen af en Jordlod, samtidig med at den Arbejdskraft, der haves tilovers fra
 deres egen Bedrift, kan komme andre Landbrug til gode paa de Tider af Aaret, hvor
 der for disse er Trang til større Arbejdskraft, end der haves til Stadighed.

En saadan Udfigt til at kunne skabe sig en nogenlunde selvstændig og betrygget
 Stilling antages at ville bidrage væsentlig til at knytte Landarbejderne stærkere til Lan-
 det og derigennem til at bringe den ønskelige Fasthed i Arbejdsforholdene dersteds, sær-
 lig Thendeforholdet, til Stede. Den Tilbøjelighed, der ved Siden af Duffet om at skabe
 sig en mere ubunden Tilværelse allerede i nogen Tid har været hos Landbefolkningen til
 at lade sig lokke af den Udfigt til hurtigere og sikrere at naa frem til en mere ubunden
 Eksistens, som Byforholdene synes at frembyde, og som har medført en i de senere Aar
 stadig stigende Indvandring fra Landet til Hovedstaden og Købstæderne, har langt fra
 gjort disse Gavn i Forhold til den Ulempe og den Udgift, der herved hyppig er bleven
 forvoldt dem, og samtidig hermed har denne Indvandring til Byerne, i Forbindelse med
 Udvandringen til oversjiste Lande, berøvet Landbruget den nødvendige Arbejdskraft. Ager-
 bruget kræver, naar det skal kunne drives med Fordel, god og paalidelig Arbejdskraft.
 Udes denne af Folk, som selv ere Jordbrugere, er der mellem Arbejder og Arbejdsgiver i
 sin Almindelighed et Fællesskab af Interesser, som maa blive til Gavn for begge, og under